

עתון החטיבה
 גבעת-חיים
 שנת 19 מס 63/א

יום שישי 6/7

שוב תמה שנה ועמה -

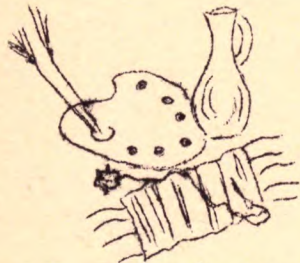
נשלם מעגל למודים נוסף.

היתה זו שנת למודים פוריה.

תהא השנה הבאה פוריה -

בנתמודים

עם סיום השנה

(ראיון)

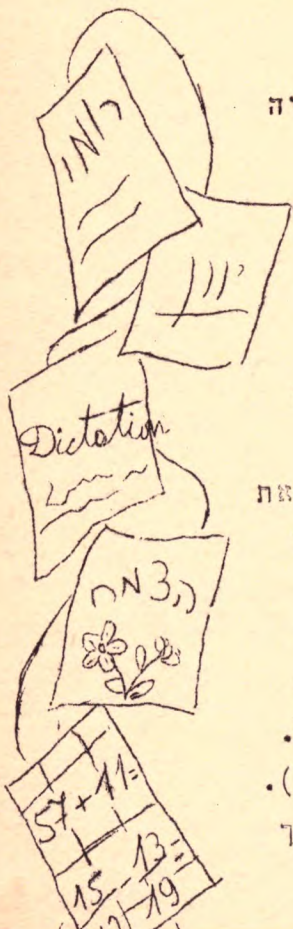
הימים אציה ראים, החם גובר והולך שמשו של שנת הלמודים נוטה לערוב וכולם - גדולים כקטנים מצפים בכליון עיניים ליציאה אל הדרור והמרחב - אל הנופש, אל הרחצה בים, אל הקייטנות והמחנות. תכונת הסיום המתרגש ובה מורגשת בבית-הספר. שעוהי בנפשי כי בשעות אלה לא יהא בדעתם של רבים לישב ולכתוב משהו ל"עלומים" לכך החלטתי לזייין הפעם את החברה. ובכן, בשעת ההפסקה הגדולה, שעה שחצו ביה"ס הומה מילדים, נטלתי נייר ועפרון והחילתי לשוטט בינות הכתות.

לראשונה ניגשתי לכתה הסמוכה. הצצתי בחלון וראיתי את אריאלה (ט') מכינה שעורים (!??). לשאלתי כיצד עברה עליהם שנת הלמודים, ענתה כי "בחהילת השנה זה הלך, אך מהתקופה שלאחר פסח החלה התפרקות במקצוע ההומניסטיקה, התקדמנו הרבה, והשנה היתה רצינית. הנושא שלמדנו בהומניסטיקה היה אירופה בימי הביניים ולאחר מזה המהפכות בצרפת, גרמניה ואנגליה. צורת הלמוד היתה מושחתת/על עבודה עצמית בכתה ועבודות אישיות בצורת הרצאות, נוסף לכך התחלנו ללמוד כימיה ואנו מבסוטים מעד".

- "וכיצד את מסכמת לעצמך ולכתתך את הישגי השנה?" - שניתי.
 - "אף כי השנה, כפי שאמרתי, היתה רצינית, נראה לי שאפשר היה להשיג יותר. היחס של החברה לא היה תמיד מספיק רציני כלומר - עדיין לא חדרה הכרת הלמודים".

לא רצייתי לגזול ממנה זמן נוסף מההפסקה ולכן עודדתי אותה כי בשנה הבאה שתפר היחס וההבנה ללמודים ופניתי להמשיך בדרכי. משהגעתי לכתה ז' לא מצאתי איש בכתה אלא את גורי ואת יובל כשהם משחקים בחוץ בכדור. הפסקתי אותם ממשחקם והסברתי להם כי יש ברצוני להעלות ב"עלומים" את סכום סנת למודיהם ובכלל, את דעתם על השנה שהיא להם הראשונה בחטיבה. הם פתחו במרץ עצום עד שבקושי הצלחתי לכתוב את כל דבריהם (ואם נשמט דבר-מה עמהם הסליחה): - "מה יש לדבר, השנה באמת למדנו הרבה. השתוללנו, כמובן, כמו שצריך; הכי הרבה בשעורי אנגלית (!!!). אך בהסטוריה התקדמנו המון - למדנו על יוון ורומי. נוסף לכך למדנו גם על תולדות ישראל".

(המשך מעבר לדף)

"ומה המקצוע שאתם הכי אוהבים?" הקשיתי.

"הסטוריה - בטח!!! ענו שניהם. "אני אוהב את ירוק" אמר האחד, "ואני דוקא את רומי" נכנס לדבריו השני, (כאן התנהל ביניהם אפילו וכות). השתקתי אותם והמשכתי בשאלותי. הם המשיכו: "אנחנו לומדים גם מלאכה, חלק בזמן השעורים וחלק בזמן העבודה. המלאכות שאנו לומדים הם מסגרות ונגרות. עושים שם דברים נהדרים. או, אולי את רוצה לבוא, נראה לך" (מפאת חוסר זמן, סרבתי). "אה, כן, יש גם ציור ומלאכת יד. אך אנחנו עכשיו ברחנו משם - סתם, ככה, לא יודעים לצייר". כששאלתי אם הם מצפים מאד לחופש, ענו כי ישנם כאלה שבכלל אינם רוצים להפסיק ללמוד. "למשל - אני, (גורי) מסכים להמשיך ללמוד, משעמם לי בחפש" "ואני דוקא, לפעמים, אוהב יותר לנסוע להרבה זמן".

שעת ההפסקה נסתלימה והיה עלי להזדרז ולטייט לכך אחלתי גם להם שנה חדשה של רצון בלמודים, פחות "השתוללות" וכמו כן, כניסה לפעילות בחטיבה ובחברה.

לעת ערב המשכתי בסיורי.

כשבאתי לכתה ה', הטרדתי את רעיה ממנוחתה ופניתי אליה בשאלותי המסורתיות. חשובותיה לא עודדוני ביותר: -"אף על פי שלמדנו השנה יותר טוב מבשנים קודמות הן במקצועות ההסטוריה והספרות והן במקצועות היתר הרי מתח למודים לא היה אצלינו כלל וכלל. מאז הטיוול, שהתקיים אחרי פסח, הפסקנו ללמוד. רבים אינם מכינים שעורים ואינם רוצים ללמוד. נו, השתוללות לא חסר. רצוי לציין שפעם בשלנו קפה בדלי רצפה ואחר-כך כ"עונש" לא למדנו שני שעורים. מה שיש לציין זה שלא היו לנו ברורים עם קיל (??). כלנו מקוים לשנה הבאה להשתנות קצת (הרבה). הכתה מבחינה חברתית, אפשר לומר, מגובשת ובפעולות הספקנו את החומר. אנו מתחילים להתכוונן לקראת פעילותנו החברתית כמארגני השכבה הבינונית בשנה הבאה. נקוה כי בשנה הבאה נעשה מאמץ יחד עם המורה ונשיג יותר מאשר השנה. ולסכום - כלנו מצפים בכליון עיניים ליום המקווה (!!!)!"

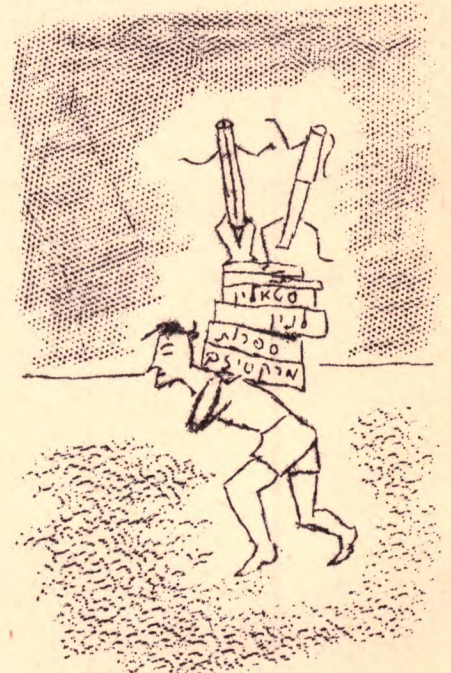
לאחר מזה מהרתי לענף הצריפים ונקרה לדרכי עופר (י'). לשאלותי השיב לאחר הסוס קל: "גין ספק כי התקדמנו השנה המון במקצועות הריאליסטיקה. לעומת זאת בהומניסטיקה עברנו פחות חומר מאשר בשנה שעברה. מה שיש לציין כי השנה נשאר המתח הלמודי עם סוף השנה אף כי יכולנו לעשות יותר אבל...

מבחינה חברתית - כתחית ירדנו (בסוף השנה על כל פנים) בשטח העבודה הסתגלנו לצורה החדשה של 4 ימי למוד ו2 ימי עבודה, - די טוב (חוץ מהגיוסים!!!). רבים מהחברה נכנסו לעבודות קבועות וזה מצויין. מתקשרים לענף במסך ולעובדיו בעיקר. אני מקוה כי בשנה הבאה נטיב דרכנו מבחינה חברתית, וכשכתה י"ב תצא מהחברה נגביר פעילותנו החברתית בחברה וגם נקח את הלמודים ביחד וציננות! :-)

שוב, היה עלי לאחל לו תקוות טובות ופניתי לחפש חדר מואר.

חנה (י"ג) שהיא קריינית מובהקת, הסכימה להנתק לרגע מספרה המרתק ולענות לי על שאלותי.

(מעבר לדף)

במשך השנה הזאת קבלתי ורכסתי לי ערכים רבים רבים. נראה לי
כאלו נחסנו חומר של שנתיים - שלוש במשך שנה אחת (1). עברנו
כברת דרך רצינית - בעיקר בהומניסטיקה. אמנם לא נשאר לנו כל
פרט ופרט בזכרון אך כשאנו קוראים ספר או רואים סרט, יש
באפשרותנו לבקרו ולהוציא עליו מסקנות. בכלל, התחלנו "להביך"
קצת מעט העולם.

עד פסח למדו כלם ברצינות רבה אך לאחר פסח התפרקה קצת ומט-
גרות. מבחינה חברתית-כתתית קשה היה לרכז את החברים כי רובם
עסקנים גדולים ללא זמן. היה נסיון לקשור קשרים עם "הדסים"
אך זה נכשל. לדעתי, לקראת השנה הבאה צריך קודם כל להסדיר
את ענין הילדים שאינם לומדים את כל המקצועות. ודרך אגב,
הערה שלי, גם בריאליסטיקה למדנו השנה הרבה מאד.
"באשר לצורת הלמודים - חצי שנת למודים רצופה זה טוב מבחינת
הלמודים אך זה אומר כי לא נפעל בחברה ואנו בכל זאת גוף חברתי.
לסכום, לדעתי זוהי שנה רצינית ביותר מבחינה למתדית." בזאת
הסכמתי עמה ומהרתי לצאת.

רק עכשיו החלה הבעיה באמת. את כחה י"ב קשה ל"תפוס" כעת היות
וכלם עסוקים עד מאד בחזרות לקראת כניסתם לחברות. אך החלטתי בכל-
זאת לעשות מאמץ אחרון - הרי עוד מעט כבר לא יהיו ילדים - אלא
"חברים" וזוהי ההזדמנות האחרונה שלהם להופיע ב"עלומים" וחבל
להמייץ הזדמנות כזאת.

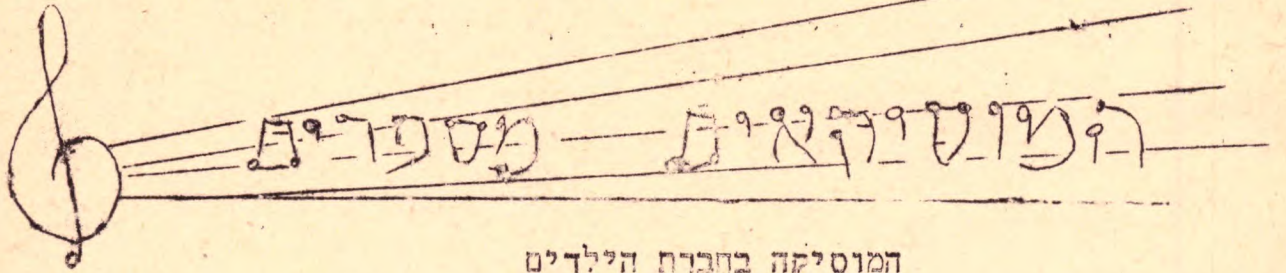
או, הנה! ברגע זה הסתלימה חזרה ונמרוד עבר ליד חדרי מהרתי
וקראתי לו. הוא נכנס (בקט כמובן, קודם כל סוכריה) ומיד הסברתי
לו את כוננתי. הוא הסביר לי באורך רוח ובמלים נמלצות:

"זו היתה לי שנה פוריה יותר בלמודים מהשנים הקודמות. פשוט
התחלתי להתאמץ. ממש לא הכרתי את עצמי - יושב על שעורים ועושה
עבודות אך לא היתה ברירה והתרגלתי. רכסתי לי הרבה ידיעות בייחוד
בשטח ההומניסטיקה, לדעתי הכניסו לנו יותר מדי שעות הומניסטיקה
וזה האפיל על המקצועות האחרים ולכן השטח הריאליסטי היה חלש ביותר.
היו צריכים לתת איזה שווי-משקל. מפסח התחילו לחוש בחוסר שווי המשקל יותר
מדי והתחילה ההתפרקות. לא הצלחנו לעמוד במאמץ הזה כי העבודות היו גדולות
וכבדות בחומר. לדעתי צורת הלמוד של ארבעה ימים ויומיים עבודה היא מצוינת.
אי אפשר שלא לעבוד במשך חצי שנה, בכל זאת אנו בני קבוץ אשר צריכים לעבוד
במשקנו משך כל השנה, להכירו ולעזור.

באשר לחברה לדעתי היא בסדר. את המרץ צריכות לתת שתי הכתות היותר נמוכות
וי"ב צריכה לייעץ רק, משום שעלינו להשקיע יותר מרץ ללמודים ולהכנות לסיום.
כתתנו הוכיחה את עצמה בכתות י"א ו"א ועמדה בנסיון החברה. החברה
הכתתית היתה מלוכדת תוך עזרה הדדית, אבל היו אצלנו כאלה שנמאס להם ללמוד
ודבר זה גרם לבעיות רבות, אך באופן כללי היה בסדר."

ללמוד כבר נגמר החשק עכשיו כבר הגיע הזמן להוכיח עצמנו בחיים. לקראת החברות והסיום, אומר, כי אני מקווה שנהיה גוף מסקי ראוי לשמו ונוכל לעמוד במבחן בתור אנשי קבוץ טובים. "ב השנים נחנו הרבה ויוסיפו לנו לעתיד". עם סיום זה כמעט קפצתי ל"דום" וכמעט שהצדעתי לפניו אינסטנקטיבית. אך בכ"ז הצלחתי להחזיק את עצמי ואיחלתי לו בשמי ובשם החברה הצלחה בדרך החיים.

אסתר ר.

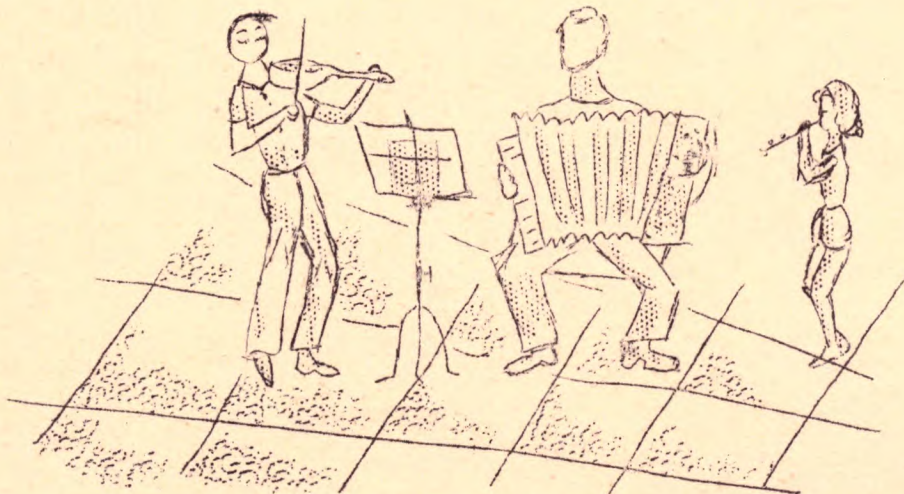

המוסיקה בחברת הילדים

אין פלא בדבר שהמוסיקה בחברתנו תהווה נכס תרבותי בעתיד - יוצרת בעיות ואינה תופסת את המקום הראוי לה. אין ספק שהיא כלי חשוב מאד, המעלה את ערכי החברה מבחינה תרבותית והיא ממלאה תפקידים חיוביים. במסך כל השנה ישנם מאב-קים בלתי פוסקים בין הילדים המנגנים לבין החברה. כאילו היו חוליה נפרדת מן החברה. העובדה שיט להסקיע למען להגיע לרמה נמוכה בנגינה לא זק שיעור, אלא עבודה מתמדת של חמש שעות ליום - תיטא תוצאות של ממש ואילו אנו המנגנים נוגעים" במוסיקה רק על קצה המזלג. בודאי שהמוסיקה משמשת בלומי-מיות את הפרט בלבד, אך היא יורשת החמדה ולכן אין באפשרותו של המנגן ליטול על עצמו חובות רבות של החברה. גם כדי לשמט את החברה בתוצאות שנים רבות של עבודה יסודית. אין לראות בכך דבר פסול, אם בשנים הראשונות איננו משמשים את צורכי הכלל, כי אין באפשרותנו לעשות זאת בדרגה נמוכה, כי גם הביקורת תהיה קשה טבעית. החברה אינה מותחת ביקורת יחסית לגבי המנגנים, בשומעה קונצרט - מעל גבי הקליטים ולאחר מכן את נגינת הילדים, אזי ישנן אכזבה גדולה. היא אינה לוקחת בחשבון את העבודה הרבה שהסקיע האמן עד הגיעו לדרגה זאת. הקיבוץ אינו יכול להרשות לעצמו לתת תנאים מקסימליים אלה למנגן, להוציאו מן העבודה, לפוטרו מטעילות ולראותו כעוסק במוסיקה בלבד, אך אין טענות הנגינה הללו הולכות לאיבוד. בסופו של דבר הן הישאנה פרי. אין לחטר את החגים במסק, ללא נגינת הילדים וכמו כן אל לנו לסכוח את העבו-דה הרבה והמאומצת שלהם עד להופעה. כל הקלה שניתנת למנגנים, מתקבלת בחברה, כאילו נגזל ממנה דבר מה. לרגע היא טובחת שגם למענם ניתנו הקלות אלה.

אך על פי כן השיגו המנגנים בזכות האמפיתח היסגים די נאים באופן יחסי. בחגים היו ידיהם מלאות עבודה. באמצע השנה התקיים ערב תלמידים (שלא היה מוכן די צרכו) וכעת אנו עובדים עבודה קדחתנים לקראת סוף השנה לחג המסק ולקונצרט שנערך בנתיחה. אנו מודים למורה המוסיקה על השקיעם מרץ רב, עבודה ומסירות בנו.

כנוכח המנגנים.

בשגרה הבינונית

מאמך - הפרטי - כ"א

בשלעלי בפורטיכל של השכבה הבינונית צאו מחדש לנגד עיני כל אותן הפעולות שנעשו על ידי השכבה.

תמה השנה והיא מקפלת בתוכה אוצר עשיר של החלטות, סיכומים ומעשי יום יום - בעבודה, בחברה, בלימודים, ובפעולה התרבותית. אכן היתה זו שנה פורייה.

הש כבה ערכה עשר שיחות, בהן דנו על: בחירת ועדות, קביעת סדרי השבוע, תרומה ל"קרן המגן" (שאגב נשארה ללא החלטה סופית, אף כי מצד כל ילדי המשק היתה ערות כללית בענין זה - ואכן, לא אכזבנו! תרמנו חלקנו למפעל). הליכה לסייטים (בעיה שאינה יורדת מעל הבמה החברתית במשק וחבל), סיכום שליש ראשון של השליש דו"ח על המועצה בעין-הכרמל, סיום משימה א' (חברית, עם משימה ב' לט ש ומעים על כך מאומה. כיתבו דבר מה), בעיות עבודה, שיעורים, ואופניים, מסירת רשמלים ממסע החוליות ולסיכום: - סיכום פעולותיהם של הכיתות.

נחשבו נה ליד הדף המספוא על אחת הבעיות המעסיקות את ההורים ואת הילדים כאחת - והיא - ענידת השעון, מתי? כיצד? מי יקנה את השעון? המשק? ההורים? - ואז - יווצר אי השוויון.

הצעת הקיבוץ - לא לעבוד את השעון בכיתה ז'.

ש ו ר ה (מורה): ישנה החלטה האומרת, כל לבר-מצווה לא קונים שעון (כפי שזה היה עד כה) אלא בגיל 15 יקנה המשק לכולם. כיתה ז' מתמרמת על כך, ויש כאלה שהפירו את ההחלטה ועל אף הכל, הם עונדים שעון. אם קיימת החלטה צריך לקיימה: קיימת אפשרות להגיש ערעור במזכירות.

א ו ט ו (מורה): ההחלטה באה לחסום את הדרך לאי השוויון שנוצר - כאשר היו הילדים בכיתות הגבוהות ללא שעון והקיבוץ, לא היה ביכולתו לספקם. ההחלטה לא עקרונית כי אם מעשית.

א י ל נ ה (ט'): לחלק מן הילדים, יש שעונים והמצב אינו גרוע כל כך. לפי דעתם של החברה אין זה פוגם אם לחלק יש שעונים ולחלק השני אין.

צ ב י (ט'): לדעתי אין לנו זכות להגיש ערעור.

ע מ ו ט (מדריך): ישנה מסורת שבגיל 13 מתנת ההורים היא - שעון וחמיד. היתה הבעיה קיימת. לכן מסורת זו אינה מתאימה לנו. השעון אינו מחזיק מעמד. אי השוויון בחברה המבוגרת לא צריך לגרום אותנו לאי שוויון. יש לראות את השעון כדבר המסופק ע"י המשק. אני מציע שכיתה ז' תוריד את השעונים.

מ נ ש ה (ז'): גם דבר כשעון מתגלה בחברה כאי שוויון. (שיבה)

ד ו י ד (ח'): גם אני בדעה שההורים לא רשאים לקנות שעון.

ר ו ת י (ז'): (לחברה שמעדיפים על האיסור) אין אפשרות לסנות מסורת מבלי להתחיל בה וגם אין צורך להוריד מחברה שהם בני 15 את השעונים למרות זה שהם בחברה שלנו.

סיכום:

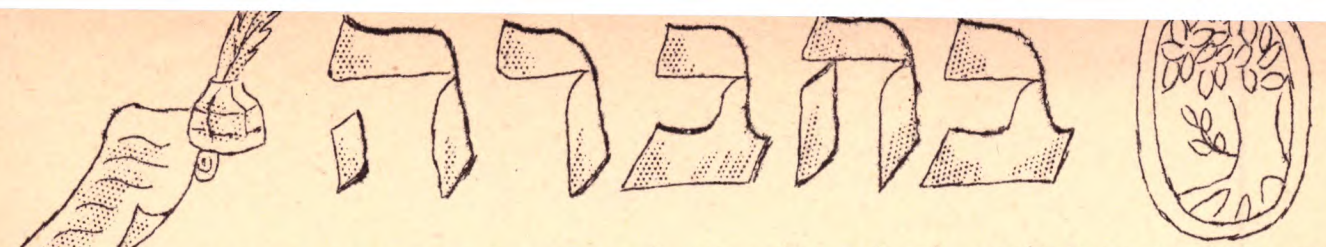
טוב שהועלתה הבעיה וסוכמה, כי יעמדו שעון רק בגיל 15. רק כך יזכה כל ילד בשעון טוב כמתנת המשק.

מה נעשה בשכבה

(סיכום של השנה)

כאשר התארגנה שכבתנו התעוררו חששות בכיתתנו (ט') בקשר להצלחתה, אך במהרה התבדו החששות ורוב החברה נרתמו לפעולה, במיוחד בוועדות. נעמוד על פעילותן של הוועדות.

ועדת תרבות - היתה עד עתה אחת הוועדות הפעילות בחברתנו. היא אירגנה מספר ערביים מוצלחים, כגון - 'ערב "חיל האויר"'. ערבי "שאלות ותשובות" מספר גליונות של "עתון חיל" וכדומה. המסיבות עצמן היו מוצלחות אך הסתיימו במבוי סתום. עם סיום התוכנית הרשמית היו החברה קמים והולכים הביחה, דבר שפגם בהרבה במסיבות עצמן, אך בזמן האחרון הורגשה קצת עליה ברמה התרבותית-רקודית.

עם סיום השנה החלטנו להעלות ולהזכיר לפני החברה שנית את מאורעות חיייה במשך השנה. אלא שהפעם בצורה מוחשית ביותר - דברי עדות מתוך פרוטוקול שיחות החברה. עברנו על הפרוטוקול ורכזנו סכומי דברים בלבד (לא תמיד גם זה עלה בידנו מפאת כתב החוטומים שהיה).

מיד עם פתיחת הפרוטוקול 22.10.55 שיחה ראשונה - בעית כתה י"ב ות-פקידה בפעילות החברתית, וארגון החברה כלה. ההחלטה היתה להליב את כתה י"ב בפעילות החברתית. (הערה שלנו: בשיחות הראשונות ראינו עדיין את שמו של זכריה!!!).

12.10.55 בעיה חדשה שצצה ועולה היא בעית משק ב"ס. החברה מרבה להתבלט בקשר לקבלת משק ב"ס על ידה. עם הסיום מחליטים בכ"ז על הקמת ועדת משק ב"ס וכניסת חברים מתוך הש כבה לעבודה במשק. על הועדה הוטל לקשר בין החברה ובין עניני המשק.

בינתיים עולות בעיות חדשות: בעית קומונה, בעית גיוסים למשק ולשכונת הצריפים קורסים, ימי עיון וכהנה וכהנה. תפקיד חשוב בשיחות החברה מלא המועדון (ישנם דברים בגו!!!). שוב הוצאת העתונים מהמועדון, אי שמירה על הרכוש, חוסר פעילות של הועדה.

11.1.56 בעית הקומונה והשיון: אף כי בעיה זו כמעט ואינה עומדת לגבי לבוש הרי שהיא עומדת בצורה חריפה לגבי הכסף. נתנו הצעות מהצעות שונות. אך, החברה הגיעה לבסוף לידי מסקנה כי קומונה בכסף היא בלתי אפשרית בכל הדרכים שהוצעו. לכן, הוחלט כי הכסף יחולק שווה בשווה לכל נפש ואיש-איש יוכל לעשות עם כספו ככל העולה על רוחו - בעת החופש. בזמן הלמודים אין לנסוע להצגות או סרטים בלי רשות החברה.

25.1.55 בעית ההליכה לסרטים המנקרת כ"כ במחוז בני החברה (בין ההולכים והלא הולכים כמאד). הסרטים במסקי הסביבה מהוים גורם מושך והחבריא ... נמשכים. לאחר דיונים ממושכים הוחלט כי אין, בטום אופן, ללכת לסרטים שהם גורם בלתי חנוכי מצד אחד וגורם מפריע בפעילות החברתית מצד שני.

זמן ממושך אין שיחות חברה. ישנם אמונים, עזרה למשקים, טיול, חופש פסח.

11.4.56 החלפות בועדות. מורגשת קצת יתר חסיסה בפעילות החברתית. אך עם סיום השנה שוב בעיה כאובה - כמה חברה פרצו למועדון בדרך לא דרך. סערה בחברה. גנויים, ברורים, הוצאת הרדיו מהמועדון, החזרת הרדיו למועדון, קצת שקט ושוב...

6.6.56 טנסאיה חדשה מטעירה את הפרוטוקול - כמה חברה נסעו לסרט לנתניה, המזכירות מביעה רצון להתפטר מחוסר יכולת להמשיך לארגן את החברה בצורה כזו. אך לא! החברה מתנגדת. אי-אפשר לנו לסיים כך את השנה. ואמנם לאחר זאת אין יותר כמעט פריצות גדר. הפרוטוקול אינו מוסיף עוד מאומה. בשלשת השבועות האחרונים פסקו אסיפות החברה מפאת חוסר הזמן של הכחות ושל כתה י"ב במיוחד העוסקת בתזרות לקראת כניסתה לחברות.

נו, וזנו סקרנים - מה יספר לנו הפרוטוקול בשנה הבאה???

סכום שנתי של שכבת - הנעורים.

אם לדבר על סיכום פעולה - הרבה אין לסכם ובעיקר לעומת השנה שעברה. במצב זה בו אנר סרונים השנה, הגענו בגלל סיבות שונות. סיבת הסיבות היא שהאיכות החברתית השנה ירדה וזה שיקף את הפעולות למרות מיעוטן. מה זאת אומרת? השנה צאו ועלו בעיות שאשתקד לא הרגישו בהן. ישנם אצלנו מספר חברים אשר אינם לומדים או לומדים רק בכיתה ואינם עושים שיעורים. החברה צריכה לארגנם ולהסדיר את הזמן של השעות מ-5 עד 10. ברור שהחברה לא יכולה לעמוד בזה, כי סדר היום של בן החטיבה כולל שיעורים ולימודים ומי שלא עוסק בזאת ממלא את זמנו בדברים שונים שהם לא תמיד חיוביים. הרדיו שהוא רדיו רלל דבר הרבה היה השנה גורם

גודם נוסף למצב זה היה - חוסר מדריך מבוגר שיכוון את החברה לאפיק הרצוי.
אנסה לפרט את הפעולות של הועדה השונות.

הקדמה בבגדים ובציוד מחנאי נשארה קיימת ונציין זאת לטובה, אולם בכסף לא היה הדבר כך. גם לפני שנה לא היתה קדמה בכסף ואינני מאמינה שהיא תחייב בשנה הבאה. מכיוון שזה לא ניתן כאשר הסביבה משתמשת באמצעי זה והתקציב שלנו הוא באופן יחסי נמוך. אני מציע לערוך בנושא זה ויכוח ב"עלומים".

ועדת תרבות - החלה לפעול באופן רציני רק אחרי פסח ובאורה נאה בהחלט.
עד פסח ההרכב של הועדה לא היה מוצלח ואם שיבוץ חברים חדשים עלתה הרמה התרבותית.

ועדת ספורט - השנה עשתה חופש שנתי ארוך. פרט לאליפויות ולאימונים קבועים לא יזמה הועדה שום פעולה נוספת וזאת אני זוקפת (לדעתי) על חוסר אדם בעל יוזמה בועדה.

ה ד ר כ ה - בבית השנה היתה על הגובה. כל הכיתות מ-ג' עד ט' הודרכו בקביעות פרט לכיתה ז', שלא הודרכה הדשים מספר מל"ג בעומר. תכנית המשימות הועברה במלואה והיה מתח בעבודה. לעומת זה ההדרכה במעברה היתה לקויה במקצת וזאת נזקוף על חסכון שני הצדדים. בני המעברה באו אלינו פעמים מספר ואם כי קבלת הפנים לא נערכה בצורה הנאותה - הם היו מבסוטים וזה משתקף בעלונם. (העות המערכת): ילדי המעברה ביקרו אצלנו בזמנים לא נוחים (חופש) ולכן אי אפשר היה להפגש עמם, אבל בפעם האחרונה הם הגיעו בזמנים הלימודים והם נפגשו עם בני הכיתה המקבילה ליד מדורה.

ועדת העלון - נציין במיוחד ועדה זו שהוציאה בקביעות אחת לשלושה שבועות את העלון ולא התיאשה מן המצב החברתי הקשה.

ח ו ג י מ - רוב החוגים פועלים עד היום עם משתתפים קבועים ולקומת השנה שעברה זה הישג והתקדמות ניכרים.

ל י מ ו ד י מ - אני כוללת גם את הלימודים בפעולה החברתית. המצב בשלשת הכיתות היה שונה. עד פסח התנהלו הלימודים כסדרם. אך לאחר החופש נתהוו אי אלה פרטים. המצון מראה על כך המאזנים החיובית.

ל ס י כ ו מ - חסרו השנה מפעלים גדולים שיוכזו סביבם את החברה כולה. היתה זאת החדררות לעומת השנה שעברה, אך לא נורא. עוד לא אמרנו נואס. נאגור כוח לפעולה נרחבת לשנה הבאה תוך התגברות על הבעיות בהן נתקלנו השנה ונאחל לעצמנו חופש מוצלח.

עיריית (י"א)

דעתם של המורים על החטיבה:

לסיכום הכנסים הרעיוניים של החטיבה

פעמים רבות הננו נתקלים בתופעות גן אנו בקיאים די האורך, בנקודות מפתח, להבנת המרחש בארץ ובעולם. איננו מסוגלים לקבוע לעצמנו עמדה בבעיות גורליות העתידות לקבוע את עתיד מדינתנו. ובידוע - אין הדברים בחיים מעצמם. יש ללמוד הרבה כדי להבין את מהותן של ההתרחשויות ועל כן מן הדין שנעקוב אחריהם בשימת לב וברצינות.

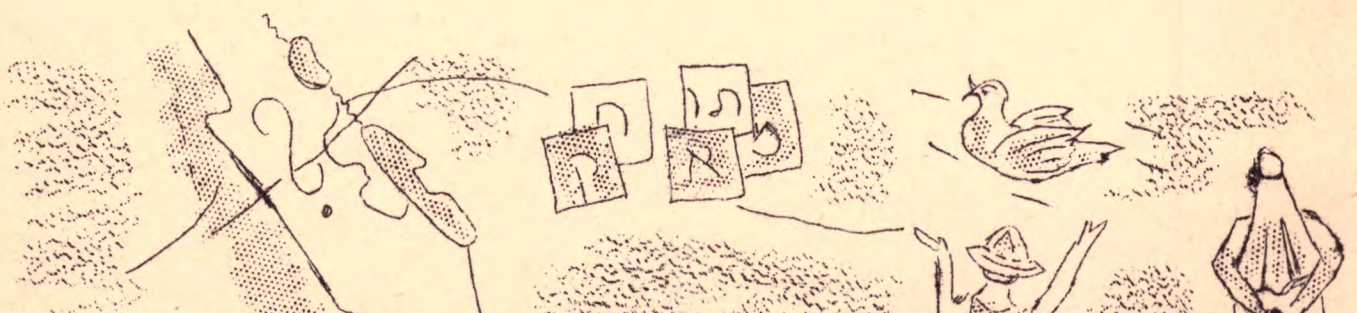
בגיל הנעורים יש לשים את הדגש, לדעתי, גם בבית הספר וגם בפעולות רעיוניות על ביסוס השקפת עולם תוך לימוד ההווה. החטיבה צריכה לקבוע תכנית רעיונית שוטפת, אשר תכלול הבהרת יסודותיהן של המפלגות השונות, עמדתן לגבי כל המרחש ועמידה בויכוח בפני יריב אידיאלי. כל זאת יש ללמוד במסגרת ב"ס ובאורת שיהות אשר תיגענה בבעיות אקטואליות במסגרת פעולות רעיוניות.

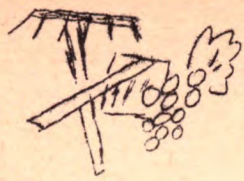
הכנסים הרעיוניים היו בעלי ערך גדול לא על שום שהקנו לנו ידיעות, אלא משום שהוכיחו עד כמה עלינו ללמוד כדי להעלות את רמתם. אין כוונתי לאמר בזאת שיש לערוך הכנה מוקדמת לפני כל כנס, אלא יש להדגיש את העבודה השוטפת במשך כל השנה. ובכל זאת זוהי דרך טובה שיש לברך עליה והיא מהווה פתח לפעולה רעיונית נרחבת.

הכנסים עצמם היו מוצלחים הן מבחינת הנושאים שהועמדו לדיון והן מבחינת הצורה האירגונית. העבודה בתוגים מאומצמים חשובה מאד ומאפשרת למספר רב יותר של ילדים להתבטא. השיטה של הצגת עמדות המפלגות ללא ידיעה מראש איננה המפלגה - הביאה ילדים רבים להכרה מיידית שהצדק עמן מבלי שידעו על כך שהם דוגלים ברגע מסויים, בעמדת מק"י או מפא"י ועוררה ויכוח עם חלה אשר התנגדו לכך. בהכנה המוקדמת יש דבר אחד מסוכן: החברים מצגיגים מייד את הפתרון הנכון ובזאת מסתיים הויכוח. ההכנה המוקדמת היא ראויה והכרחית רק עד להצגת הפתרון של כל מפלגה ומפלגה. הויכוחים נושאים בדרך כלל אופי חד-צדדי מאד מפני שגם חברי מזכירות החטיבה אינם יכולים לעמוד כנגד דעתם במידה כזו שלחברי החוג חסתחמנה הסענות. על כך היה ראוי מאד להביא מראה המסתייך למפלגה אחרת ולשמוע את הצד שכנגד. אין זה נכון שלחבר הכנה מוקדמת אין טעם לכנס. ידוע שאין השמיעה בלבד מספיקה. עצם הדבר שכל אחד בוחן את עצמו באיזו מידה הוא מוסגל לבסס את השקפתו ולעתים אפילו לעמוד בפני שאלה שלא מן המניין על יסוד הדברים שלמד, חשוב למען ליבוץ וגיבוש הדעה. היה כדאי אפילו להכין חברים מספר לפני הכנס שיהיו נציגים של דעות מתנגדות.

לסיכום יש להמשיך בדרך זו ולהוסיף עליה את הלימוד השוטף. נקווה שהכנסים הבאים יהיו ערים יותר ופוריים ואם ישתכנעו מספר חברים לאחר שישמעו את הצד שכנגד, באופן ראויני, יהיו הויכוחים: מפולפלים וממולחים יותר וניזכר לדעת שלרוב אין השתיקה מראה על בושא אלא על חוסר ידיעה מספקת.

ע ד ה ; י"א

משוט ברחבי המשק.

נ פ ל ח ה .

העוב ירד: והחל עוטה אדרת החושך
 העוב ירד: הקיבוץ עטה אדרת חושך. האורות נדלקו זה אחר זה, אך עדיין
 היה גור היום מעורב באור החשמל. לפני שעות מספר שבו הפלחים מן המנגב, מן
 הקציר עליתי לביתו של הפלח, שעה שישוב היה בחיק משפחתו וביקשתי למסור
 פרטים מספר על הקציר. אך כידוע אין קציר ללא חריש וזריעה, ולפיכך הוא החל
 את סיפורו על העבודות לפני הקציר. הוא מסר זאת בצורה וזריעה, ולפיכך הוא החל
 העונה של החריש. כל המכונות החקלאיות היפנו פניהם דרומה - הנגבה. אך זה
 לא אותן נגב עליו ישירו "... מתפללת רגב רגב - הבו לנו מים"; היה זה ליד
 ניר-עם. אנו עיבדנו השנה שטח אדמה בן 700 דונם. אדמה, אשר חניב יכולה
 בפעם האחרונה לגבעת-חיים. המכונות עצרה בחריקה. עננת אבק הגביהה אל עם
 וחתנשא על פני גון החכלת הרובץ ומעיק בגרונך. עננה זו, עתידה היתה להתנשא
 כל עת החריש והזריעה. הטרקטור נע, חרט וזרע. הזריעה ביצבה על פנינו, עוד
 דונם ועוד שניים והזריעה נסתיימה. כך שקעו בתרדמת החורף זרעוני החיטה.
 - ספר לי כיצד נראים השדות לפני הקציר? ביקשתי: והוא המשיך: "עם בוא
 האביב ירדנו עם מכונות הקציר והדיש ל"ארץ הדרום". השדות נטאו לבולם. היתה
 זאת שנת ברכה. לו ראית כיצד נעות השיבלים כגלי ים בשעות בין הערבים, עת
 תאסוף החמה קרני פז אחרונות. הקומביין הכין עצמו למלאכה. צבעו האדום השתלב
 בצבע הקמה. הוא נע, השיבלים הזקופות כועו נפלו והגרעינים מילאו את השקים".

- הפסקתי חוט מחשבתו בטאלה: כמה קילוגרמים חניב כל דונם?

- 200 קילוגרם לדונם חניבה אדמת חבל לכיש.

- ובאיזור אורנים?

- מ-700 ד' שעורה חניבה האדמה 140 ק"ג לדונם. ו-150 ד' חיטה היה היבול

150 ק"ג לדונם.

- האם אלו הן כל אדמותינו בנגב?

- לא, ענה הפלח. אם נפנה דרומה ליהפך הנוף פראי יותר ו"מנת" האבק תגדל.

האיזור אחיה הוא ולכן הוא מעובד אחת לשנתיים; לשיטה זו קוראים: כרב נח.

1800 ד' אדמה חומה, חרושה ומקולטרת הותרנו אחרינו עם שובנו היום הביתה.

אגרנו גם 180 מ"מ גשם שהם סיכום לשנת הגשמים השתא. בשנה הבאה יזרע השטח.

- מה טיבו אדמותינו כאן?

- פה בעמק חפר היתה שנת בצורת. נזרעו 350 ד' בקיה + 290 ד' חיטה - במרץ

190-4 ד' חיטה בקאקון. מתבואות הקיץ נזרעו: 120 ד' דורה במהדרין ובקאקון.

- מה גיבוי הידים העובדות?

- קבוצות שיערו המכסיף הבריכו לאור המבורה והוא דיבר בקול חנוק:

"מספר העובדים קטן ועם סיום השנה יצאו 4 בנים לצבא והענף יקטן יותר.

בכל המשקים (המשיך אחרי הפסקה קצרה) זהו הענף המוסך ביותר את הבנים

ואילו כאן - לא כלום".

הודיתין בהבטיחי לו, כי אקרא לכם חברים להניע את הטרקטור, להעלות אבק

ולקצור דגן. - בואו בהמוניכם!

כתבנו הנווד.

עבודתנו במשק בית הספר

"חברה בואו לעבוד במשק". "הוי, במשק יש היום עבודה מחורבנת - בקוצים".
 העבודה החלה. לאחר חמש דקות שאלנו את אליקום: "מה השעה?" ובמקום לענות לנו
 הוא אומר: "הוי מתחילים כבר לנדנד". סוף סוף מתחילים לעבוד, אבל ב מ ר י.
 זהו, גמרנו לעבוד. בואו לאכול. למחרת באים: יופי, היום דויד עובד. דויד!
 היום אני באחון - אין עגלה ובואו לעבוד אצל השפנים, מנקים היום שוב קוצים.
 מתחילים לפטפט "היי רמי אל תבלבל את המוח. שתוק - צועק רמי, הלונאי והיית
 עובד החצי ממני טוב - אני אעבוד עכשיו בעגלה, ואני בקלסון. וכך שוב רבים
 ובינתיים שוכחים לעבוד. לפתע אליקום בא. חברה מהר - קורא אחד הילדים וכולם
 נעשו חרוצים. כשאליקום "שולח" הביתה, כולם רצים בשמחה. אחרי "מאמץ" כזה
 צריך לנוח. ככה זה היה יום יום. ביום האחרון עבד אתנו דויד. עבדנו באחון,
 בלול ובשאר המקומות מחוץ לקוצים. כנראה שיש עוד עבודה במשק בית הספר מלבד
 הוצאת קוצים. בזה גמרנו השנה את העבודה במשק. כעת אנו נהנים מן המלונים
 ובקרוב נאכל בוטנים. בקיצור - העבודה שם לא היתה רעה כל כך. אני מקוה שבשנה
 הבאה ישתפר המצב במשק בית הספר ויהיה עוד יותר נעים לעבוד שם.
 עמר כיתה ה'

עבודות ילדים מכיתה ה' - י"ב

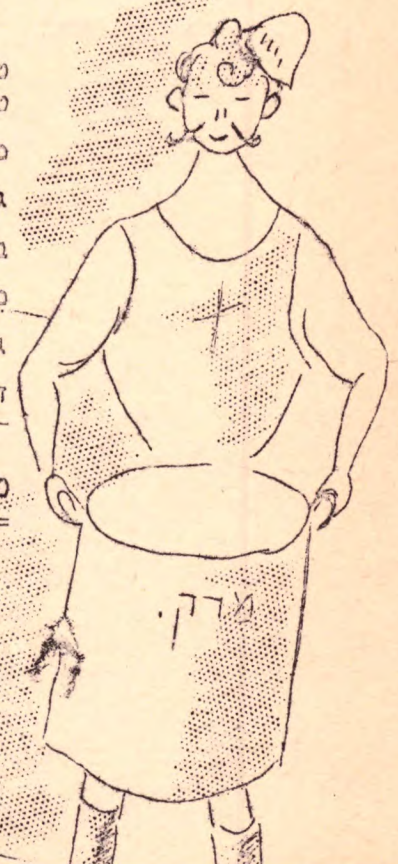
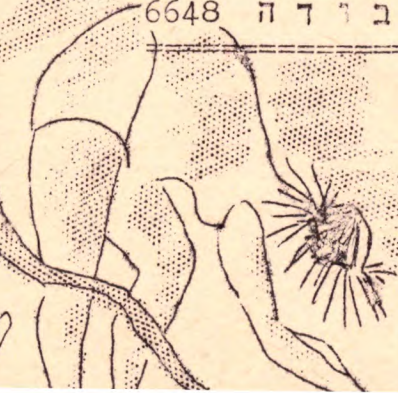
מ-1 בספטמבר 1955 - עד 25 ליוני 1956

עבודות שונות		מפעלים		משק	
י"ע	ענף	י"ע	ענף	י"ע	ענף
7	מחסן משק	28	גת	614	מטפוא
21	מכון מים	40	מסגריה	529	גן-ירק
69	מזבלה	78	נגריה	317	לול
10	חצונות	68	חשמליה	288	ברוזיה
1062	מטבח	25	אינסטלציה	78	רפת
93	מחסן בגדים	12	חבחניה	559	פודס
17	מכבסה	68	מוסך	101	כרם
48	גינות	53	אינסט. שדה	24	גנים
15	סניטריות	19	הכשרת קרקע	3	בננות
13	טפול חולים	321	כרם צעיר	298	פלחה
15	תרבות	50	גן צעיר	73	פלחה נגב
8	דירות	75	פודס צעיר	9	מכורת
37	טפול נוער	31	בנין	19	חזירים

שדות ילדים

69	טפול - כלליות
	טפול חולים
4	מחסן ילדים
549	גיל רך
562	ביה-ספר
278	משק ב"ס
163	גינות ב"ס
2	דירות ילדים

סה"כ ימי עבודה 6648

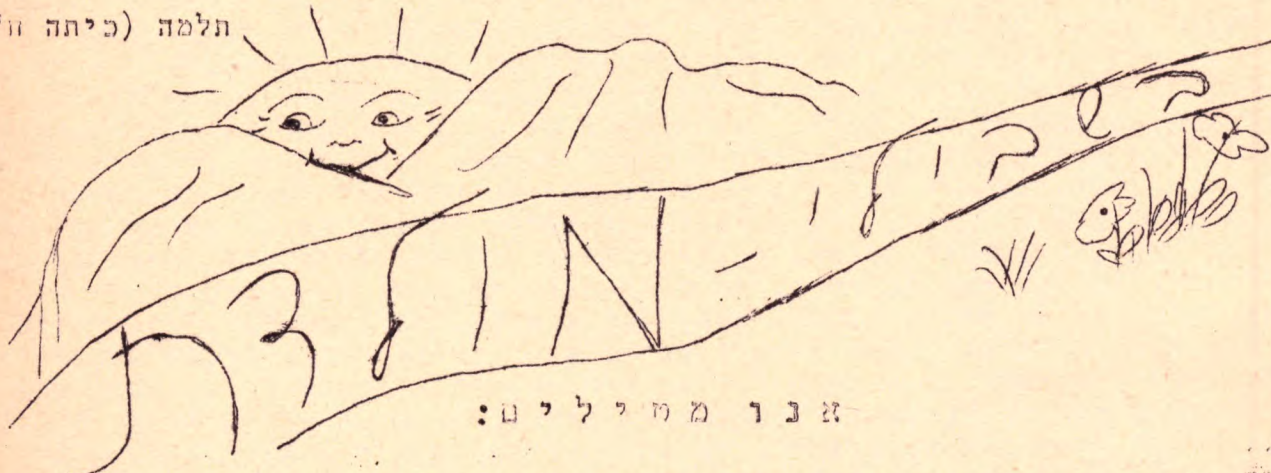
ב י ק ו ר ב ש י ע ו ר מ ל א כ ה

הגיעה העת לשיעור מלאכה האהוב. מיד בהתקרבותנו נראה את הצריף הרעוע המט ליפול שכה בולט על השטח. עבר זמן עד שכל אחד לקח את מלאכתו מן הארון, התישב לו באת על שולחן או על כסא. והנה... נשמעו צעקות: "עכבר עכבר". מורתנו פנתה מיד אל הבנים בבקשה להוציאו. והבנות? שמו את רגליהן על ה"כתפיים" ותעשינה... ויבנה! אחרי שהוצא העכבר חזר הכל לשלוותו. טוב נשמע הפטפוט הידוע וה... רכי- לות. כי מה אפשר לעשות בשיעור המלאכה מחוץ לעבודה? לשבת ולפטפט על הנושא הידוע לנו, על ה... (לא נעלה זאת על הדף כי יעלה הסומק על פרצופכם).

בש יעורי המלאכה עושים עבודות מכל הסוגים: שקיות, מפות, סלסלות, אלבומים, סוככים ועוד. ולא היה לנו יותר זמן היינו יכולים להספיק יותר, אלא ששיעורים הפסדנו.

אין זאת כי העליתי זכרונות עבר עם תום שנת הלימודים. חזרתי טוב אל המציאות אל הצריף והמשכתי בעבודתי. שם יושבת בת אחת גחונה על המפה, זה גוזר וזה חותך בסכין קורטזנים. ושם בפינה עומדות כמה בנות ועוסקות בהתזה על סוככיהם. כדאי היה לכל אחד לבקר בשיעור כזה ולראות כמה עליז ושמח שם.

תלמה (כיתה ה')

אנו מליים:

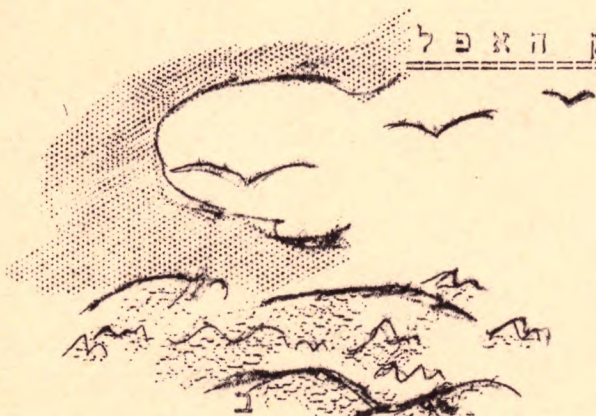
... באחד מן הימים הבהירים יצאנו רעננים לקראת המטרה - מנרה. כנראה שהקו- אופרטיב ידע שאנו חברה מחושלים ושלה לנו מכונית משא - אייזן בטון. ז.א. בסביל לשבת עליה, צריכים להיות בטון (+ ברזל) מכיוון שלא מעניין לקרוא את כל תכניות הטיול, אביא רק כמה חוריות (שאגב היו מעטור. באחד מימי הטיול נקלענו לפי התכנית לחולת: להחולה, החולה, כלומר סירה וסירה פירושו - רצון להפליג בת. לכשהשגורה מצאנו עצמנו ישובים על סירת מוטור מוכנים לצאת לדרך, אך בזה לא חם העניין. המוטור התקלקל ונאלצנו לרדת ולהכות זמן המה שנמשך מ"חמש דקות" עד כמעט... חמש שעות. נתברר לנו שהסירה יצאה מכלל השימוש ותחלף בחברתה הטובה ממנה, אך הריא מכילה רק את מחציתנו והוחלט לכן ברוב קולות להתחלק לשניים - מי ברחבי ומי ברגל. (פנינו מועדות היו לשמורה טבעית - שטח אדמה בעל 4000 דונם בו מושארת הצמחיה כמות שהיא וגם הציד אסור שם).

"אנו בני משק חקלאי קיבוצי המתחנכים לאור הטבע ואיך לא נבקר שט?" הגדולים שבנו, בנו-בני כיתה ט', יצאנו ראשונים לפלס את הדרך, כשבראשנו מורה דרך צעיר, אשר האטרף לא מכבר לאגודה להגנת הצומח. היום היה לוחט בלי מטב רוח קל, אך יצאנו: אנו הולכים, הולכים, והולכים ולא מגיעים. פה ושם נראות צפורי מים שצח שמותיהם למדנו מפי הבחור. המגדל, הוא מטרותנו, לא נראה אפילו באופק. החילונו להתעצבן. שוחחנו עם הבחור ומתחנו אותו ב"גלותנו" קץ עם ביצים ולאחר שמחה ותכונה של הבחור הובטח לנו להשפט משפט ראווה בעריכת אגודת חובבי הטבע למען לא יישנו מעשי היחול כאלה. פלגי הזיעה נטפו מאתנו ורגלינו קצת הורגשו הבטיח לנו מורה הדרך "צל", אך יש להסביר מה טבעו של צל זה. הליכה בחורשה גדולה של צמחי חוף המגיעים קצת למעלה מהראש וסורטים את חברי הגוף. הליכה זו משמעותה כי הגיעו המים עד נפש. המשכנו. לבסוף נראה לעינינו המגדל המקווה שלא היה אלא בודקה הדומה לבודקה בה שוכנו היונים שלנו, אך הוא קצת יותר נמוך ובלי תמיכה של אקליפטוסים. יגיעים ומיוזעים הגענו לסירה וכמו להכעיסנו רובאים בה בני כיתה ה' ואינם זזים. עד שקיבלו מאתנו כמה "עידודי קללות" ו"לטי- פות ידיים" הם זזו ממקומם. קיבלנו עוד הטברה "קצרה" על השמורה, ערכה ותפקידה (זאת קלט בוודאי הים). נכנסנו פנימה מוכנים לזוז, אך מכיוון שילדי כיתה ה' צעירים עוד (לפי דברי המזנך) הוחלט שיחזרו כולם. הצעקות היו עד לב השמים אך נטענו כולנו. בנים אחדים הראו דוגמה בשחיה למרחקים ובתוספת שביקה הגענו כולנו. בהמשך היום ביקרנו עוד בגשר בנות יעקו "גדות" ומשם מועדות היו פנינו לאילת. מכיוון שצר המקום מלהכיל הכל נסתק עוד רק בזה, מבחינת המשמעת היה די בשדוד. האירגון היה חלש עקב ריבוי הילופי הגברי ברוסן הפיקוד. מזג האוויר היה אחד הגורמים העיקריים שהכשילנו. היה חוועתי שאין לתארו במילים. (עצה להורג...)

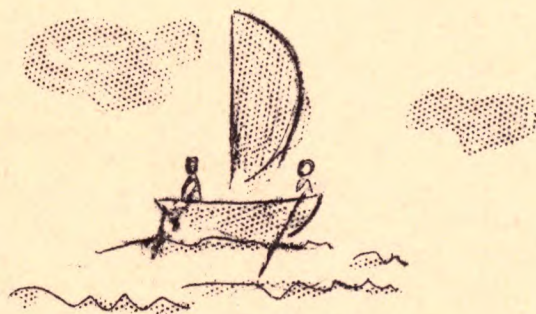
יצאנו ממזרע ופנינו לאכסל (כפר ערבי). הדרך לא היתה מענינה ביותר ולכן קצרה ורחבה עד הגיענו לאכסל. כפי שהזכרתי כבר - האכסל הוא כפר ערבי ולכן לא קיוונו שנמצא דבר מעניין במיוחד שם, אבל נוכחנו כי סעינו. במקום יש בית-ספר והוזמנו ע"י הילדים והמורים לכיתה ו'. התישבנו ליד הילדים והקשבנו לשעור שהתנהל בערבית. מאכסל יצאנו לדבוריה שנמצאת לרגלי התבור ומשם התכווננו לעליה. בהתחלה היתה העליה קשה מאד, אך כשעלינו על הכביש היה יותר קל. הבנים התחילו לרוץ קדימה כשאחריהם מדד, שם משה וחיים ועוד כמה ילדים. לאחר זמן מה התעייפו משה וחיים ואז הצטרפו כולם אל ההולכים בכביש. ישבנו לנוח. הנוף מסביב היה נהדר, ראינו את שני העמקים (עמק הירדן ועמק יזרעאל) וגם את הכינרת. המשכנו לעלות עד שהגענו לחורשת האלונים המסתיימת למנוח. המנוח נמצא בין עצים ולכן לא ראינו אותו אפילו מקרוב. הגענו ולחור חצי שעה של הולך ומנוחה נכנסנו למנוח. המנוח מסתייך לכת הפרונציסקניה שמנהיגם הוא האפיפיור. יש להם כסף רב והמנוחים שלהם מפוארים מאד. כל המנוח בנוי משיש ומקושט במוזאיקה מליכת מחשבת. במוזאיקה נראית משפחתו של ישו ופרנציסקוס הקדוש. אחרי שביקרנו במנוח הפרונציסקני ביקרנו במנוח האורטודוקסי השכן. אחד הנזירים שנראה כמו רב, פתח לנו את דלת הכנסייה. היא בנויה כמו בית ובפנים מקושטת בנושט צבועה זהב ובזכוכיות צבעוניות. מן המנוחים יצאנו בהחלטה ש אם להיות נזיר הרי רק פרנציסקני. אחד הנזירים הוליד אותנו למקום שאפשר היה לראות את כל הסביבה, אבל היתה רוח כל כך חזקה שכמעט עפנו למטה. אחרי הטיור במנוחיה התחלנו לרדת מטה מטה.

בני כיתה ו'

ה א ר פ ק ה א פ ל

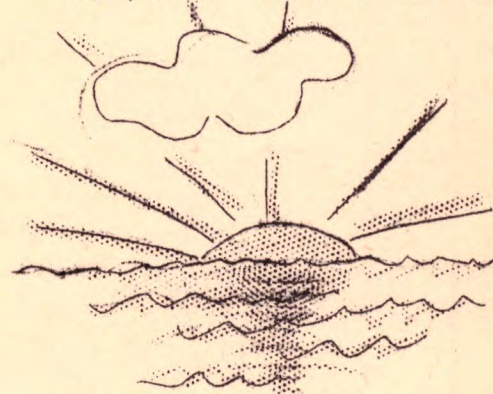
אך בשעת הערביים ברדת היום
בסקוץ השמש בארפק מופז
הכל כמוקסט אלהי ונפלא
והארפק כתום וזהב.

ד

אך בשקוץ השמש ברדת הליל
ושב הים לזעפו הקודם
ורוח קרה תנשב בגלים
המתנפצים אל החוף האפל.

בשצף קצף מתנפצים הגלים
אל סלעי החוף הקרחים
מכים בסלע, באים ונסוגים
ז ועפים קרים - ירוקים.

ושקטו הגלים וינוחו מעט קט
רק גלילים יתגלגלו מאי שם
ורפועות ארגמן מדלגות ומקפצות
מגלון לגלילון לגלילון.

